

Lafont

I.

Quan lo rius de la fontana
s'esclarzís, si cum far sòl,
e par la flors aigentina
e'l rossinholet el ram
vòlf e refranh ez aplana
son dous chantar e l'afina
be'ys dregz q'ieu lo mieu refranha.

II.

Amor de terra lonhdana
per vos tot lo còr mi dòl,
e no'n puesc trobar mezina
si non al vòstre reclam
ab maltrait d'amor doussana
dins vergier o part cortina
ab dezirada companha.

III.

Pus tot jorn m'en falh aizina,
no'm meravilh si n'ai fam,
quar anc génser crestiana
no fo, ni Dieus non o vòl,
juzia ni sarrazina.
Ben es selh paguatz de mana,
qui de s'amor ren guazanha.

IV.

De dezir mos còrs no fina
vas selha res qu'ieu pus am,
e cre que'l voler m'enguana
si cobezeza la'm tòl;
que pus es ponhens d'espina
la dolors que per jòy sana,
don ja no vuelh qu'òm me'n planha.

V.

Quan pensar m'en fai aizina,
adoncs la bays e la còl,
mas pueys torn en revolina
perque'm n'espert e n'aflam,
quar sò que florís non grana.

Lo jòy que mi n?ataïna
tot mos cujatz afaitanha.

V.

Senes breu de parguamina
tramet lo vers en cantan
en plana lengua romana,
a?N Ugò Bru per Filhòl.
Bo?m sap quar gent peitavina,
de Berrí e de Guizana
s'esjau per lieys e?n Bretanha.

- letto 596 volte

Credits | Contatti | © Sapienza Università di Roma - Piazzale Aldo Moro 5, 00185 Roma T (+39) 06 49911
CF 80209930587 PI 02133771002

Source URL: <https://letteraturaeuropea.let.uniroma1.it/?q=laboratorio/lafont-0>